

a l'ombra de l'alzina
a la sombra de la encina
à l'ombre du chêne
all'ombra della quercia
Magdalena Aulina

15-03-2025

«Molt estimat fill en el Senyor: Gemma, la nostra estimada Venerable, contentíssima que vagi entenent el fruit de predilecció de la seva santa direcció, que només a les ànimes que estima, així les regala. Endavant, fill meu, res no t'ha de torbar, perquè si a Déu tens, què t'ha de faltar?»

Fe, amor i esperança.

Fe. Per comprendre el tresor de gràcies que les fineses de Jesús ens envolten, però sempre són fosques quan no es viu de fe; en canvi, amb fe tot és clar i serè.

Amor. Per ser en tot i en cada moment tot de Jesús, que et demana una correspondència molt fina; i mitjançant aquesta correspondència, sàpigues estimar-lo com Ell es mereix. Sí, estima'l a Jesús, fill meu, és Jesús per a tu un Pare bondadós que molt sovint dona copets al teu cor demanant-te l'amor que a Ell li deus; estima'l molt. Ah! Si fossis capaç de comprendre el que es pot quan de debò s'estima... [...] Tinc la gran seguretat que la nostra Venerable t'envolta de gran predilecció perquè arribis a la sublimitat de l'amor, a fi de captivar-te totes les bondats divines del nostre Jesús.

Esperança. Sí, Bartomeu, espera en la misericòrdia del teu Déu, que tan finament s'ha servit cridar-te per mitjà de la nostra Venerable Gemma, a fi que al Cel fixessis la teva mirada; és allà el lloc que tu has d'ocupar, sigues agraït.

Lliura't més a la voluntat de Déu que de tu vol servir-se; ahir va voler provar-te, però no tinguis por, aquest Jesús té comptats tots els moviments dels teus braços i mirades dels teus ulls quan el cotxe el condueixes en direcció cap a Banyoles. La teva gràcia és més gran i Jesús te la tindrà en compte. Visca Jesús!

Demà és dimarts, dia de víctima; lliura't amorosament al nostre amor, Jesús tan estimat, a fi que t'accepti el que facis pel seu amor: dejuna el vespre, menja només sopa i una mica de verdura; resa els dolors de la nostra tendra Mare, perquè Ella, que és Víctima d'amor, t'ensenyi a ser tot del seu Jesús i teu Jesús. Digues al teu amor: Jesús, t'estimo! Jesús, omple el meu cor del teu pur amor!»

Bartomeu Terradas Brutau, nascut el 1874, després de la mort del seu pare (important industrial tèxtil barceloní) el 1901, es va dedicar sobretot a la família. Del seu matrimoni amb Pilar Soler Julià va tenir deu fills, amb alguns dels quals Magdalena Aulina va mantenir una relació especial. Bartomeu va morir el 26 d'agost de 1948.

Magdalena escriu aquesta carta a Bartomeu Terrades el 4 de gener de 1932, animant-lo a estimar Jesús i fer la voluntat de Déu, ple de confiança. En particular, li recomana la pràctica de les virtuts teològiques -fe, esperança i caritat- per ser sempre fort. A més, li recorda que el dimarts és "el dia de víctima, per donar-se a Jesús amb amor". Respectant amb fidelitat i perseverança els compromisos assumits, Bartomeu podrà assolir la "sublimitat de l'amor".

L'expressió "víctima" és forta. Però en si mateixa no és cosa aliena al nostre baptisme. Es tracta de ser persones amb el cor ple d'amor al Senyor.

Som víctimes de l'amor al Senyor quan li oferim tot allò que fem i, sobretot, tot allò que ens passa. Ser víctima és sobretot una qüestió d'amor, més que no pas de patiment. De fet, Magdalena diu: víctima per donar-se a Jesús per amor, perquè accepti allò que fas per amor a

ell. I afegeix dejuna... prega... demana ajuda a Maria, la nostra Mare, "víctima" de l'amor. Això és el que ens suggereix l'Església en aquest temps de Quaresma.

Magdalena acaba la carta signant: *"T'estimo en el Cor santíssim de Jesús, Maria i la nostra Venerable Gemma, Magdalena de J. M. i G"*. Magdalena és de Jesús, de Maria i de Gemma. Magdalena està abandonada al "el seu Jesús": amb el seu Jesús ho té tot, amb el seu Jesús ho posseeix tot. Només amb Jesús en té prou.

La vida de Magdalena, des de la seva joventut, ja transcorre en unió mística amb Jesús Crucificat, sense desitjar res del món. La seva felicitat és ser tota de Déu. Per això Magdalena diu a Bartomeu que estigui "tranquil" per ella: el món sencer és petit quan es posseeix Jesús, i amb Jesús es té tot, i amb Jesús ja en té prou.

«El Senyor m'ha dit:

"En tens prou amb la meva gràcia.

En la teva feblesa actua el meu poder.»

*Per això em gloriaré sobretot de les meves febleses,
perquè reposi sobre meu el poder del Crist.*

*Per tant, accepto de bon grat les febleses, les injúries, les adversitats,
les persecucions i les angoixes per causa de Crist.*

Perquè quan sóc feble és quan sóc realment fort». (2 Corintis 12, 9-10).

Perquè quan sóc feble és quan sóc realment fort». Que aquestes paraules de l'apòstol Pau ens acompanyin pel camí quaresmal, per revifar la nostra vida espiritual, a imitació de la venerable Magdalena Aulina.

